

[Jepsen Christensen.]

Ordlyd finder Tilkendegivelser med efterfølgende Reservationer i ret stor Stil, men det, der er Tale om her, er jo i Virkeligheden, om vi vil være med i den Gruppe af Stater, der overfor den Toldkrig, man har etableret efter Verdenskrigens Afslutning og stadig mener at skulle fortsætte med i visse Lande, siger: lad os standse lidt — det var saaledes, jeg udtrykte det — lad os standse lidt og overveje, om vi her er inde paa den rette Vej. Jeg mener personlig, at det, jeg gav Udtryk for i den Tale, jeg før holdt, var, at man skal vogte sig for netop i Tider som disse at lytte til Jazzmusikken, som det ærede Medlem udtrykte sig, og i Stedet for lytte lidt til de dybere Toner, der bestemmer Fremtiden i de Spørgsmaal, her er Tale om.

Naar jeg har sagt dette, er der ikke for mig nogen Grund til at udtale mig nærmere om det foreliggende Forslag; det er saa gennemdebatteret baade i Folketinget og nu mellem det ærede Medlem og den højtærede Udenrigsminister, at der ikke er nogen Grund til at komme ind paa Enkeltheder i det. Jeg vil endnu kun sige: hvad er det, man fra konservativ Side er saa forfærdelig angst for? Det er jo i Virkeligheden dette, og det er det eneste, at vi ved denne Konvention fraskriver os Retten til at forhøje bestaaende Beskyttelsestoldsatser, medens vi har fuldstændig frie Hænder overfor enhver Form for Afgiftssystemer; det er kun Beskyttelsestoldsatserne, man fraskriver sig Retten til at forhøje indenfor den Tid, i hvilken man slutter sig til denne Konvention. Og da der formentlig alligevel ikke, hverken i dette eller i det andet høje Ting, efter at Socialdemokratiet synes at have opgivet al Tale om Told, kan findes noget Fler-tal for at forhøje de bestaaende Toldsatser, synes jeg, at baade den konservative Ord-fører i Folketinget og nu det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds her anslaaer en Tone og giver Sagen Dimensioner, som der slet ikke er Grund til at give den. Jeg kan derfor, ogsaa efter at have hørt det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds, kun paa ny anbefale, at Tinget hurtigt behandler det foreliggende Forslag færdigt.

Schovelin: Jeg har først et Par smaa Bemærkninger til det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup). Han sagde, efter hvad jeg forstod — han talte naturligvis i rent toldpolitisk Henseende —, at fordi en Mand slaar en anden Mand, skal denne ikke slaa igen, for saa kommer han i Slagsmaal med den første. Jeg har en Gang hørt, at en Mand, der kom for Retten,

fordi han havde deltaget i et Slagsmaal, sagde, at det var slet ikke hans Mening at komme i Slagsmaal, det var blot hans Mening at *slaa*, og han var i høj Grad krænknet over, at den anden slog igen, men jeg har dog endnu aldrig hørt noget Menneske stille sig paa det Standpunkt, at man ønsker blot at *blive slaaet*, men det kunde ikke paa nogen Maade falde en ind at slaa igen, for saa kom man jo i Slagsmaal.

Det ærede Medlem siger, at Frihandelen er en Realitet her i Landet. Ja, nu maa jeg bedrøve det ærede Medlem med, at dette er fuldkommen forkert. Hvis det ærede Medlem tror, at den danske Toldtarif i Øjeblikket er en Frihandelstarif, saa tager han, heldigvis, fuldkommen fejl. Nej, saa gal er den heller ikke; den kan saamænd være gal nok endda, men saa gal, at den skulde være en Frihandelstarif, er den dog ikke. Der er Beskyttelse paa en Række Punkter. Naar den højtærede Udenrigsminister taler om, at det er under denne Toldpolitik, om ikke i Kraft af denne Toldpolitik, men under den liberale Toldpolitik, vi har, at der er vokset en Industri op, saa svarer jeg: Hvordan er den vokset op? Netop fordi der i Toldloven af 1863 var en ret klækkelig Beskyttelse, som var tiltænkt Hertugdømmerne, men som nu kom Danmark til gode, saaledes at der kunde vokse en Industri op. Havde denne Beskyttelse ikke været der, var dansk Industri aldrig vokset op. Nej, Frihandelen er absolut ikke nogen Realitet her i Landet, og det vilde, som sagt, ogsaa være meget sørgeligt, om det var saadan.

Jeg vender mig dernæst til den højtærede Udenrigsminister, som betegnede dette Skridt som „beskedent“. I Virkeligheden er det eller kan blive et i sine Følger vidt-rækkende, ja skæbnesvangert Skridt, og det just, fordi det forhindrer os i at forhøje Toldsatserne. Vi kan altsaa overhovedet ikke skride til nogen Toldreform, thi der gives ikke nogen Reform, der ikke er en Omlægning af Toldsatser, hvorved man forhøjer den ene for at kunne ned-sætte den anden. Og naar den højtærede Minister siger, at det er for at „formindske Utrygheden“, saa vil jeg svare, at jeg tror nu, at Danmarks Mission under de vanskelige Forhold, vi gaar i Møde, vist snarere er at passe sine egne Forhold og Anliggender; at være med til at ville formindske Utrygheden i Europa, det er for stor en Opgave for os.

Saa hører jeg til min Glæde, at det skulde være en Misforstaaelse, naar jeg har